

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อ เสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงของเด็กที่มีอายุต่างกันว่าแตกต่างกันหรือไม่
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงของเด็กชายและเด็กหญิงว่าแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชาย-หญิง ของโรงเรียนอนุบาลยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 ปี ถึง 8 ปี โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงอายุคือ 4 ปี 7 เดือน ถึง 5 ปี 6 เดือน, 5 ปี 7 เดือน ถึง 6 ปี 6 เดือน, 6 ปี 7 เดือน ถึง 7 ปี 6 เดือน และ 7 ปี 7 เดือน ถึง 8 ปี 6 เดือน ช่วงอายุละ 20 คน ชาย 10 คน และหญิง 10 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ การสุ่มตัวอย่างและเพศเป็นเกณฑ์ โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบผลัด ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างขั้นแรก เป็นการสุ่มแบบแยกพวก (Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามระดับอายุที่ต้องการ โดยวิธีสำรวจข้อมูลจากทะเบียนนักเรียน
2. สุ่มขั้นที่สอง เป็นการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละระดับอายุที่ต้องการศึกษามีจำนวนเท่ากัน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปภาพขนาด 14 x 28 นิ้ว จำนวน 2 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วยภาพสีจำนวน 15 ภาพ ภายในภาพมีรูปสัตว์และสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ จำนวนภาพละ 3 รูป

การดำเนินการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ คึกขางานวิจัยของดวงเดือน ลู่วิกิตย (2522) และ บุญมา ชังพุก (2524) ซึ่งศึกษาความยากง่ายในการเขียนล่อกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง นำคำที่ได้จากงานวิจัยมาคัดหมวดหมู่ตามสภาพความเป็นจริงที่เด็กได้พบในชีวิตประจำวัน แล้วนำคำแต่ละหมู่มาสร้างภาพสี ขนาด 8 x 10 นิ้ว หมู่ละ 3 รูป บรรจุลงในแต่ละภาพซึ่งมีขนาด 14 x 28 นิ้ว จำนวน 15 ภาพ โดยสร้างเป็น 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับเด็กที่ทำหน้าที่เป็นผู้บรรยาย (ผู้พูด) อีกชุดหนึ่งสำหรับเด็กที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฟัง
2. การทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปทดลองทดสอบกับเด็กที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกทดสอบกับนักเรียนระดับอายุ 4 ปี 7 เดือน ถึง 5 ปี 6 เดือน, 5 ปี 7 เดือน ถึง 6 ปี 6 เดือน, 6 ปี 7 เดือน ถึง 7 ปี 6 เดือน และ 7 ปี 7 เดือน ถึง 8 ปี 6 เดือน ระดับอายุละ 4 คน เพศละ 2 คน รวมทั้ง 4 ระดับอายุใช้เด็ก 16 คน เพื่อฝึกความคล่องในการใช้เครื่องมือ การอธิบายคำสั่ง การบันทึกคำตอบ การให้คะแนน การกำหนดเวลาในการทดลองแต่ละภาพ และเพื่อทำการปรับปรุงเครื่องมือแต่ละชุดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างโดยกระทำเป็นรายคู่เพศเดียวกัน ก่อนที่จะทำการทดสอบผู้วิจัยได้อธิบายวิธีปฏิบัติจนผู้รับการทดสอบเข้าใจ การทดสอบนั้น จำกัดเวลาในการบรรยายภาพ ภาพละ 30 วินาที คำตอบถูกบันทึกในกระดาษบันทึกคำตอบที่วางรูปแบบไว้โดยเฉพาะ
4. บันทึกเสียงในการบรรยายภาพของเด็กแต่ละคนลงในเทปบันทึกเสียง เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์คำพูดที่เด็กใช้ในการสื่อสารกับบุคคลอื่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าร้อยละของจำนวนเด็กในแต่ละระดับอายุและเพศที่สุดอยู่ใน 3 พวกคือ พวกที่ยังไม่มีความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิง (Non-Referential Communication Stage) พวกที่อยู่ในขั้นหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transitional Stage) และพวกที่มีความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงแล้ว (Referential Communication Stage)
2. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance) ของคะแนนความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงโดยมีระดับอายุและเพศเป็นตัวแปรอิสระ
3. เมื่อพบว่าผลการวิจัยในข้อ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของตุกี (Tukey)

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงของเด็กพบในระดับอายุ 6 ปี 7 เดือน ถึง 7 ปี 6 เดือน
2. ความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงของเด็กแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ และพบว่าพัฒนาการของความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงเพิ่มขึ้นตามระดับอายุ
3. ความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

ข้อสรุปแนะ

ข้อสรุปแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. การเล่นเกมอิสระ ไร้อุปกรณ์เป็นสื่อการล่อนอย่างหนึ่งที่มีคุณภาพ และเกิดประโยชน์ต่อพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดของเด็ก รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้ฝึกการทำงานร่วมกัน

2. ควรส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดของเด็ก โดยการคัดลอกภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันให้เด็กได้มีโอกาสคิดค้นหาคำตอบ และแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล

3. ครูควรให้ความเอาใจใส่สนใจต่อคำพูดของเด็ก เพื่อทำการแก้ไขและปรับปรุงให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย จะทำให้เด็กสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

4. ในการเรียนการสอนครูควรพยายามที่จะลดการยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentrism) ของเด็กลง เพื่อเด็กจะได้มองสิ่งต่าง ๆ ในแง่มุมที่กว้างขวางออกไปจากเดิม

ข้อเสนอนแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำวิจัยในเรื่องนี้อีก โดยควบคุมตัวแปรด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างว่าจะส่งผลต่อพัฒนาการของความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงในรูปใด

2. ควรทำวิจัยในเรื่องนี้อีก โดยควบคุมตัวแปรด้านสัมฤทธิผลทางการเรียน เพื่อเปรียบเทียบดูว่าเด็กที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการสื่อสารเชิงอ้างอิงมากกว่าเด็กที่มีสัมฤทธิผลทางการเรียนต่ำหรือไม่ และพบความสามารถดังกล่าวในระดับอายุใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย